

Sygn. akt VIII C 1090/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr.sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko Ł. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 1090/18

UZASADNIENIE

W dniu 15 lutego 2018 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu Ł. P. powództwo o zasądzenie kwoty 392,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność wynika z umowy pożyczki o nr (...) zawartej przez pozwanego w dniu 16 maja 2014 roku z (...) Sp. z o.o. Spółką komandytowo-akcyjną. Pozwany nie dotrzymał warunków umowy. W dniu 4 grudnia 2014 roku powód zawarł z (...) Sp. z o.o. Spółką komandytowo-akcyjną umowę cesji, na mocy której przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki. **(pozew 3-5)**

W dniu 27 lutego 2018 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W sprzeciwie pozwany podniósł, że nigdy nie zawierał żadnej umowy pożyczki, na którą powołuje się powód, a w sprawie prowadzone jest dochodzenie pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Ł. w Ł. sygn. akt PR 1 DS. (...)2017. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 21, sprzeciw k. 30-31)**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości. **(pismo procesowe k. 37-38)**

Na rozprawie w dniu 5 grudnia 2018 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił, pełnomocnik powoda został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie. **(protokół rozprawy k. 70)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 maja 2014 roku nieustalona osoba, posługując się danymi osobowymi pozwanego Ł. P., zawarła z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. Spółką komandytowo-akcyjną umowę pożyczki nr (...) na kwotę 300 zł.

W sprawie mającego miejsce w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od 7 maja do 16 maja 2014 roku w Ł., doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim posłużeniu się danymi osobowymi Ł. P., podrobieniu jego podpisu i założeniu rachunku w (...) S.A., a następnie wprowadzeniu w błąd co do osoby klienta i zamiaru wywiązania się z zobowiązań, w celu zawarcia umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych w (...) Sp. z o.o. o wartości 7.087,78 zł i uzyskaniu pożyczki w (...) Sp. z o.o. w kwocie 1.400 zł oraz (...) Sp. z o.o. S.K.A. w kwocie 300 zł, czym działano na szkodę w/w instytucji, prowadzone było pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Ł. w Ł. dochodzenie, które zostało umorzone postanowieniem z dnia 18 czerwca 2018 roku, wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa. **(kserokopia umowy ramowej z zał. K. 38-48, kserokopia postanowienia o umorzeniu dochodzenia i innych dokumentów k. 54-65)**

W dniu 4 grudnia 2014 roku powód zawarł z (...) Sp. z o.o. Spółką komandytowo-akcyjną umowę cesji, na mocy której przejął prawa do wierzytelności wobec osoby posługującej się danymi osobowymi Ł. P. z tytułu umowy pożyczki nr (...). **(kserokopia umowy cesji wraz z załącznikiem k. 8-13)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i podlegało oddaleniu w całości.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowiła przedłożona przez stronę powodową umowa pożyczki nr (...). Osią sporu w przedmiotowej sprawie było ustalenie czy pozwany zawarł ową umowę, co pozwany kwestionował od samego początku. Powód nie wykazał, że pierwotnego wierzyciela łączył z pozwanym jakikolwiek stosunek prawny mogący uzasadniać niniejsze powództwo, w szczególności nie wykazał, by pozwany był stroną powyższej umowy pożyczki. Wprawdzie powód załączył do akt sprawy umowę ramową, harmonogram i potwierdzenie wykonania przelewu kwoty 300 zł, jednak pozwany wykazał, że to nie on, lecz nieustalona osoba posłużyła się jego danymi osobowymi, o czym świadczą dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, a załączone z akt toczącego się postępowania przygotowawczego, m.in. w sprawie oszustwa na szkodę pierwotnego wierzyciela. W postępowaniu tym zresztą został przesłuchany specjalista ds. wyłudzeń Spółki będącej pierwotnym wierzycielem, który zeznał, że umowę zawarła osoba posługująca się danymi osobowymi pozwanego Ł. P..

Z powyższych względów, Sąd uznał, że pozwany nie jest biernie legitymowany do występowania w przedmiotowej sprawie, czego konsekwencją musiało być oddalenie powództwa w całości.

Ponadto biorąc pod uwagę fakt, że w dacie dokonania cesji wierzytelności (w dniu 4 grudnia 2014 roku) roszczenie z umowy pożyczki było wymagalne, należało uznać, że uległo ono przedawnieniu. Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (art. 117 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Należy jednocześnie zaznaczyć, iż od wejścia w życie ustawy nowelizującej Kodeks cywilny (ustawa z dnia 28 lipca 1990 roku o zmianie ustawy Kodeks cywilny, Dz.U. Nr 55, poz. 321) do dnia 9 lipca 2018 roku (do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. 2018, poz. 1104), Sąd badał zarzut przedawnienia tylko wówczas, jeżeli został zgłoszony przez stronę. Od dnia 9 lipca 2018 roku wszedł w życie przepis art. 117 § 2¹ k.c., zgodnie z którym, po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, a ponadto zgodnie z przepisem art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 1104), roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia

w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej (to jest Kodeksie cywilnym), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (to jest w znowelizowanym brzmieniu). Powyższe oznacza konieczność brania przez Sąd pod uwagę z urzędu przedawnienia roszczenia przy orzekaniu od dnia 9 lipca 2018 roku, także w sprawach wszczętych przed tym dniem, a dotyczących roszczeń przysługujących przeciwko konsumentom. Roszczenie dochodzone niniejszym powództwem bez wątpienia jest roszczeniem majątkowym przysługującym przeciwko konsumentowi, a zgodnie z zasadą ogólną z upływem trzech lat przedawniają się roszczenia – jak w przedmiotowej sprawie – związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, jako że pożyczkodawca – pierwotny wierzyciel takową działalność niewątpliwie prowadził (art. 118 k.c.).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.